

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA CIVILĂ ȘI DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

Decizia nr.6336

Dosar nr.248/54/2010

Ședința publică de la 25 noiembrie 2010

Crețu Dragu	- Președinte
Carmen Elena Popoiag	- Judecător
Maria David	- Judecător
Sinziana Maxim	- Magistrat asistent

S-au luat spre examinare, cu participarea procurorului Tudose Daniela din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, recursurile declarate de reclamantul Popara Oprea și pârâtul Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice prin DGFP Dolj și Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova împotriva deciziei civile nr.95 din 31 ianuarie 2010 a Curții de Apel Craiova, Secția I civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal răspund reclamantul, prin avocat Preoteasa Silviu Emil și recurentul-pârât prin consilier juridic Carmen Sinica Voicu.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Înalta Curte constată că nu sunt chestiuni prealabile și acordă cuvântul asupra recursurilor.

Apărătorul reclamantului pune concluzii de admitere a recursului cu trimitere la motivele invocate în scris.

Solicită respingerea recursurilor declarate de Ministerul Public și pârât, ca nefondate.

Reprezentantul pârâtului solicită admiterea recursului declarat de Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice prin DGFP Dolj, precum și a recursului declarat de Ministerul Public. Pune concluzii de respingere a recursului declarat de reclamant, ca nefondat.

Reprezentantul Ministerului Public solicită admiterea recursurilor declarate de pârât și Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, casarea deciziei atacate și menținerea sentinței instanței de fond ca legală și temeinică.

În ceea ce privește recursul reclamantului, solicită respingerea acestuia ca nefondat.

După deliberare,

ÎNALTA CURTE,

asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la data de 11 ianuarie 2007, reclamantul Popară Marin a chemat în judecată Statul Român, prin Ministerul Economiei și Finanțelor, reprezentat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj, solicitând obligarea la plata sumei de 67.500 lei RON, reprezentând prejudiciul material și 600.000 lei (RON), reprezentând daune morale.

În fapt, reclamantul a arătat că la data de 21 octombrie 2001 a fost arestat preventiv pentru săvârșirea infracțiunii de omor prevăzută de art. 174 Cod penal, iar la data de 13 martie 2002 a fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 972/P/ 2001 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Dolj, în stare de arest preventiv.

A mai arătat că la data de 24 august 2004, Tribunalul Dolj a pronunțat sentința penală nr. 545/24 august 2004, prin care l-a condamnat la pedeapsa de 12 ani închisoare și interzicerea drepturilor prevăzute de art.64, lit. a ,b , c pe durata de 3 ani, revocându-se beneficiul suspendării condiționate a executării unei pedepse de 6 luni aplicată printr-o altă sentință penală cu nr. 140/23 martie 2000, a Judecătorei Calafat, rezultând 12 ani și 6 luni de executat.

Că, prin decizia penală nr. 402 din 14 decembrie 2004 a Curții de Apel Craiova s-a dispus achitarea sa în baza art. 11, pct. 2, lit. a, raportat la art. 10 lit. c Cod pr. penală, Înalta Curte de Casație și Justiție respingând recursul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova, prin decizia penală nr. 2552 din 18 aprilie 2006.

A mai susținut că înainte de arestare reclamantul era cioban și obținea venituri din această activitate, suficiente pentru a avea un trai bun, fiind plătit corespunzător numărului de animale pe care le avea în grijă, estimând câștigul lunar la 1500 lei RON.

A învederat că la data arestării sale, în toată comunitatea a circulat zvonul că el a ucis-o pe Tudor Costinela, zvon crezut inclusiv de familia sa, care nu a mai dorit să ia legătura cu acesta în timpul detenției și nu a beneficiat astfel de nici un ajutor.

De asemenea, părinții au fost lipsiți de ajutorul reclamantului după arestare, iar mama acestuia a decedat la scurt timp, marcată fiind de faptul că omorâse un om.

Prin sentința civilă nr. 624/02.10.2007 pronunțată de Tribunalul Dolj, s-a admis în parte acțiunea reclamantului, cu obligarea Statului Român la plata sumei de 70.000 lei daune morale.

Pentru a se pronunța astfel, tribunalul a reținut că reclamantul a fost încarcerat în penitenciar, ca urmare a unei condamnări la închisoare, iar ulterior, a fost achitat, stabilindu-se că nu este autorul infracțiunii, așa încât în perioada de la 21 octombrie 2001 la 5 iulie 2005, reclamantul a fost privat de libertate pe nedrept.

S-a reținut că, pentru perioada menționată, reclamantul a făcut dovada numai a sumei reprezentând daune morale, fără să facă dovada unui prejudiciu material legat în mod direct de privarea sa de libertate.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel, în termen legal, atât reclamantul Popară Marin, cât și Statul Român prin M.E.E. - D.G.F.P. Dolj.

Prin apelul său, reclamantul Popară Marin a solicitat schimbarea sentinței atacate, în sensul majorării daunelor acordate.

A arătat că în urma condamnării pe nedrept a fost grav prejudiciat atât reclamantul, cât și familia acestuia și că în urma supărărilor cauzate de deținerea în penitenciar, mama sa a murit, ceea ce i-a agravat durerea produsă de condamnarea pe nedrept.

În ceea ce privește apelul Statului Român prin DGFP Dolj, pentru Ministerul de Finanțe, acesta a solicitat schimbarea sentinței instanței de fond, în sensul reducerii daunelor acordate reclamantului, pe considerentul că oricum acestea sunt mult prea mari, raportat la persoana reclamantului.

Prin decizia civilă nr.96 din 04 martie 2008, pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr.499/63/2007, s-a respins apelul formulat de Statul Român, prin Ministerul Economiei și Finanțelor - Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj, împotriva sentinței civile nr. 624 din 02 octombrie 2007, pronunțată de Tribunalul Dolj, în dosarul nr. 499/63/2007 s-a admis apelul formulat de reclamantul Popară Marin, prin mandatar Preoteasa Victoria, a fost schimbată sentința atacată, în sensul că s-au majorat daunele morale la care a fost obligat Statul Român, la cuantumul de 150.000 lei.

S-a reținut că reclamantul a fost condamnat la o pedeapsă de 12 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de omor prevăzută de art. 174 Cod penal, fiind arestat și deținut pe nedrept în penitenciar o perioadă de 3 ani, 8 luni și 24 zile, iar ulterior a fost achitat.

Referitor la cuantumul despăgubirilor ce i se cuvin în baza art. 998 - 999 Cod civil și art.504 și următoarele Cod pr. penală, Curtea de Apel Craiova a apreciat că, în raport de suferințele și traumele cauzate

în lunga perioadă a deținerii abuzive, se impune acordarea unor daune într-un quantum mai ridicat, justificându-se că privarea de libertate pe o perioadă atât de lungă este de natură să creeze atât un prejudiciu material, cât și unul moral care poate lua forma unei exprimări unice, fără obligativitatea unei disocieri între prejudiciul material și cel moral.

Instanța de apel a apreciat prejudiciul la suma de 150.000 lei, calculată pentru întreaga perioadă de deținere în penitenciar, suma reprezentând toate daunele, atât cele morale, cât și cele materiale.

Pentru aceleași considerente, ale reținerii condamnării pe nedrept a reclamantului pentru o perioadă lungă de timp, ce ar justifica acordarea unui quantum mai ridicat al daunelor la care este îndreptățit, Curtea a respins apelul declarat de Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor - Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs atât reclamantul Popară Marin, cât și Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor - Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Recurentul reclamant a susținut că instanța de apel a aplicat în mod greșit dispozițiile art. 998 - 999 Cod civil, raportat la art. 1084 Cod civil, instanța pronunțând o hotărâre cu aplicarea greșită a legii din trei puncte de vedere, și anume: acordarea unei singure sume cu titlul de daune materiale și morale, neevidențierea criteriilor avute în vedere la acoperirea prejudiciului material și moral și nerepararea integrală a prejudiciului, în lipsa unei aprecieri clare a acestuia.

Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor a criticat decizia Curții de Apel Craiova, susținând că aceasta nu a fost motivată, nefiind indicate traumele psihice pe care reclamantul le-a suferit.

Mai mult, a susținut că suma acordată este prea mare, considerentele reținute de instanță fiind vagi și strict teoretice.

În același timp a susținut că au fost interpretate greșit prevederile art.998 -999 Cod civil și art.504 Cod pr. penală, deoarece instanța a apreciat că întreg prejudiciul produs reclamantului este de 150.000 lei (daune morale și materiale), iar în dispozitiv se referă la aceeași sumă ce reprezintă doar daune morale.

Prin decizia civilă nr.8028 din 8 octombrie 2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, au fost admise recursurile declarate de reclamantul Popară Marin (decedat), continuat de Popară Oprea și pârâțul Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor - DGFP Dolj .

A fost casată decizia civilă nr.96 din 4 martie 2008, pronunțată de Curtea de Apel Craiova și s-a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

S-a reținut că sunt întemeiate criticile recurentului reclamant Popară Marin și pârâtului Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor, în privința incidenței motivului de casare prevăzut de art. 304 pct. 7 Cod procedură civilă.

Că, deși în considerentele deciziei recurate se menționează că reclamantul este îndreptățit la repararea prejudiciului material și moral, „fără obligativitatea unei disocieri”, acesta fiind apreciat la suma de 150.000 lei daune morale și materiale, în dispozitivul deciziei se dispune majorarea daunelor morale la care a fost obligat Statul Român la cuantumul de 150.000 lei.

Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că procedând în acest mod, curtea de apel nu a stabilit în cadrul despăgubirilor acordate care este cuantumul daunelor morale și cel al daunelor materiale.

De asemenea, Înalta Curte a apreciat ca fiind pe deplin justificate susținerile recurenților cu privire la faptul că instanța de apel nu a determinat exact care este prejudiciul material suferit de reclamant, deși în cazul acestuia pot fi stabilite criterii exacte de cuantificare.

Cu privire la acest motiv de recurs, s-a reținut că nu se poate exercita controlul de legalitate pe care-l determină promovarea căii de atac în cauză.

În rejudecare, la Curtea de Apel Craiova a fost format dosarul nr.248/54/2010.

În ședința publică din 24 martie 2010, reprezentantul Ministerului Public a susținut că nu se pot acorda daune morale reclamantului moștenitor Popară Oprea, în raport de dispozițiile art. 506 Cod pr. penală.

Implicit, a fost invocată lipsa calității procesuale active a reclamantului moștenitor în ceea ce privește capătul de acțiune privind acordarea daunelor morale.

Această excepție a fost invocată și de pârâtul Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj, prin concluziile scrise formulate în cauză.

Examinând cu prioritate această excepție, în raport de dispozițiile art. 137 Cod procedură civilă, Curtea a constatat că este neîntemeiată, având în vedere următoarele considerente:

Art. 506 alin. 1 Cod pr. penală prevede că acțiunea pentru repararea pagubei poate fi pornită de persoana îndreptățită potrivit art.

504, iar după moartea acesteia poate fi continuată sau pornită de persoanele care se aflau în întreținerea sa.

În speță, acțiunea a fost introdusă la data de 11 ianuarie 2007 de reclamantul Popară Marin, acesta prevalându-se de dispozițiile art. 504 și următoarele Cod pr. penală, pentru recuperarea prejudiciului moral și material suferit ca urmare a arestării și condamnării pe nedrept, implicit a privării de libertate pe perioada 21 octombrie 2001 - 5 iulie 2005.

În faza procesuală a recursului la Înalta Curte de Casație și Justiție, în primul ciclu procesual, ca urmare a decesului reclamantului (7 ianuarie 2009), acțiunea a fost continuată de tatăl acestuia Popară Oprea, în calitate de moștenitor acceptant.

În raport de conținutul dispozițiilor art. 506 alin. 1 Cod pr. penală, moștenitorul Popară Oprea are calitate procesuală activă pentru continuarea acțiunii pornită de fiul său Popară Marin (decedat), numai dacă s-a aflat în întreținerea acestuia.

Or, în speță, au fost administrate probatorii suficiente, respectiv înscrisuri și depoziții de martori, din care rezultă de necontestat că anterior arestării autorul Popară Marin a locuit și s-a gospodărit împreună cu părinții săi - persoane în vârstă și bolnave, cât și cu fratele său Popară Ion, care era o persoană cu handicap sever.

În aceste condiții, Curtea a apreciat că sunt îndeplinite cerințele impuse de art. 506 alin. 1 Cod pr. penală, moștenitorul reclamant Popară Oprea având calitate procesuală activă în prezenta cauză, situație în care excepția invocată apare ca neîntemeiată.

Referitor la cele două apeluri, a constatat că este întemeiat apelul declarat de reclamantul Popară Marin (decedat) continuat de moștenitorul Popară Oprea și ca neîntemeiat apelul declarat de pârâțul Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice - D.G.F.P. Dolj.

Temeiul legal al acțiunii promovate de reclamantul Popară Marin, în prezent decedat, îl constituie dispozițiile art. 504 alin. 1 Cod pr. penală, text care prevede expres că persoana care a fost condamnată definitiv are dreptul la repararea de către stat a pagubei suferite, dacă în urma rejudecării cauzei s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare.

Potrivit dispozițiilor legale ale art. 505 Cod procedură penală, la stabilirea întinderii reparației se ține seama de durata privării de libertate, sau a restrângerii dreptului de libertate suportată, precum și de consecințele produse asupra persoanei ori asupra familiei celui privat de libertate, sau a cărui libertate a fost restrânsă.

7
În raport de dispozițiile legale citate, s-a constatat că sunt justificate criticile reclamantului cu privire la cuantumul daunelor morale acordate de instanța de fond, Curtea apreciind că întinderea prejudiciului moral poate fi stabilită la o sumă de 341.500 lei.

În operațiunea de cuantificare a daunelor morale, instanța de apel a avut în vedere în primul rând numărul de zile pentru care reclamantul a fost privat de libertate, dar și jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind astfel că suma de 250 lei (2.500.000 lei vechi) pentru fiecare zi de detenție, este o sumă rezonabilă.

Efectuând calculul corespunzător în raport de cele două coordonate, respectiv numărul de zile pentru care reclamantul a fost lipsit de libertate pe nedrept (1366 zile) și suma de 250 lei/zi de detenție, a rezultat că reclamantului i se cuvine suma de 341.500 lei cu titlul de daune morale.

Instanța a apreciat că această sumă vine să compenseze toate suferințele fizice și psihice, dar în special, privarea de libertate a reclamantului Popară Marin pentru o perioadă îndelungată, pentru o faptă penală pe care acesta nu a săvârșit-o, pentru care a fost arestat și condamnat pe nedrept.

Coroborând susținerile reclamantului din declarația dată în fața instanței, cu relatările celor doi martori, Curtea a reținut că în cauză s-a făcut dovada faptului că la data arestării reclamantul desfășura în mod permanent activitatea de cioban, realizând un venit lunar de 7 milioane lei vechi.

În condițiile în care, reclamantul a fost arestat și lipsit ilegal de libertate pentru 1366 zile, acesta este îndreptățit să primească despăgubiri materiale reprezentând contravaloarea veniturilor de care a fost privat pe perioada menționată.

Prin acțiunea introductivă, reclamantul a solicitat despăgubiri materiale pentru întreaga perioadă cât a fost lipsit de libertate, susținând că această perioadă reprezintă un interval de 45 de luni.

Luând în calcul perioada de 45 luni menționată prin acțiune de către reclamant și suma de 7 milioane lei vechi rezultată din probatorii, Curtea a constatat că suma reprezentând prejudiciul material cuvenit reclamantului, este de 33.500 lei.

Pentru considerentele expuse, apelul declarat de Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice - DGFP Dolj, a fost respins prin decizia civilă nr.95/31 ianuarie 2010 a Curții de Apel Craiova.

În temeiul aceluiași prevederi legale, apelul declarat de reclamantul Popară Marin (decedat) continuat de moștenitorul Popară Oprea, a fost admis.

Pe cale de consecință, a fost schimbată sentința apelată în sensul admiterii în parte a acțiunii și obligării pârâtului către reclamantul moștenitor la plata sumei de 33.500 lei, reprezentând daune materiale și a sumei de 341.500 lei reprezentând daune morale.

Împotriva deciziei nr. 95/31 ianuarie 2010, pronunțată de Curtea de Apel Craiova a declarat recurs reclamantul, prin Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova.

I. Recurentul Popara Oprea, continuator al defunctului Popara Marin, a susținut următoarele motive de nelegalitate.

Quantumul despăgubirilor acordate de către instanța de judecată este mai mic decât cel solicitat, apreciindu-se că, în raport cu datele concrete ale cazului, ar fi trebuit să fie mai mari.

Astfel, suma câștigată de reclamant este cea reflectată de declarațiile martorilor (1.000 lei) lună și acoperă valoarea prejudiciului creat prin arestarea nelegală timp de 45 de luni. Se consideră că în mod corect instanța de judecată ar trebui să acorde suma de 45.000 lei ca despăgubire materială.

În privința despăgubirilor morale, și pe acestea, le consideră mai mici decât cele care în mod firesc ar fi trebuit acordate.

Astfel, instanța are suficiente argumente și indicii prin care să aprecieze cuantumul despăgubirilor morale, adăugând la acestea și jurisprudența și practica creată în materie.

În situația în care instanța de recurs ar menține cuantumul daunelor morale acordate de către instanța de apel, s-ar încălca în mod grav cerința previzibilității legii, creându-se practica neunitară în această privință, inclusiv în ceea ce privește soluții mai vechi ale instanței supreme în cauze asemănătoare.

În drept, se întemeiază recursul pe dispozițiile art.304 pct.7 și 9.

II. Recurentul Statul Român susține că în speță sunt incidente dispozițiile art. 304 pct. 9 din Cod de procedură civilă, hotărârea pronunțată este lipsită de temei legal ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii.

În speță, reclamantul Popară Marin a decedat în faza judecării recursului la Înalta Curte de Casație și Justiție, iar în locul acestuia a fost introdus în cauză tatăl acestuia Popară Oprea, însă acesta nu a făcut dovada prin niciun mijloc de probă că, înainte de arestarea reclamantului Popară Marin, se afla în întreținerea acestuia.

Se apreciază așadar că acțiunea este neîntemeiată în ceea ce privește daunele morale pentru că, în acest mod, nu s-ar proceda la o reparație pentru suferințele psihice produse unei persoane, ci la remunerarea unei alte persoane decât cea care se presupune că a suferit, ignorându-se în acest fel caracterul strict personal al daunei morale.

Potrivit dispozițiilor art.505 Cod procedură penală, la stabilirea întinderii reparației se ține seama de durata privării de libertate sau a restrângerii dreptului de libertate suportată, precum și de consecințele produse asupra persoanei ori asupra familiei celui privat de libertate sau a căruia libertate a fost restrânsă. Faptul că, pentru o perioadă de 1366 de zile, reclamantul a fost lipsit ilegal de libertate, fiind nevoit să trăiască în penitenciar și să suporte regimul de detenție impus prin lege, constituie argumentul determinant în aprecierea quantumului daunelor morale cuvenite reclamantului.

Se consideră că instanța nu a răspuns criticilor lui, mai mult decât atât, a apreciat în mod greșit probele administrate în cauză, această apreciere ducând, la o concluzie greșită.

Mai mult decât atât în cuprinsul considerentelor, instanța se raportează la suferințele morale ale reclamantului.

De asemenea, se susține că nu pot nega faptul ca arestarea in temeiul unei hotărâri ulterior desființate nu poate sa-i aducă celui arestat beneficii însă impactul produs asupra unei persoane condamnate anterior și care fusese internata cu tulburări psihice, nu se poate compara cu impactul produs asupra unei persoane, care nu mai fusese condamnată și internată cu boli psihice anterior.

Se apreciază că, instanța a apreciat greșit probele administrate în cauză.

În ceea ce privește despăgubirile materiale, au susținut că, în mod corect a fost înlăturată declarația unuia dintre martori întrucât acesta era angajatorul reclamantului în momentul administrării probei și avea interes în cauză. De asemenea, depoziția celui alt martor este neconcludentă, pentru că se raporta la remunerarea unui cioban de la data administrării probei - anul 2005 și nu din perioada când reclamantul a fost arestat în anul 2001, fiind cunoscut faptul că în această perioadă inflația a fost destul de mare, iar diferența de remunerații între anul 2001 și 2005 era considerabilă. Presupusa remunerație este într-un quantum exagerat față de salariile minime din perioada la care se raportează reclamantul.

Se conchide că nici acest capăt de cerere nu a fost dovedit, probele administrate în cauză au fost interpretate în mod greșit, iar sumele menționate în acestea sunt cel puțin exagerate, dacă nu eronate.

În drept, se întemeiază cererea pe dispozițiile art. 304 pct. 8 și 9 Cod procedură civilă.

III. Recursul Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova vizează urătoarele critici:

Moștenitorul Popară Oprea nu are calitate procesuală activă pentru a continua acțiunea reclamantului Popară Marin care a decedat în timpul procesului la data de 8 ianuarie 2009.

Din interpretarea prevederilor art.504 Cod procedură penală rezultă fără echivoc faptul că dreptul de a continua sau porni o asemenea acțiune nu aparține moștenitorului, în general, ci numai aceluia care s-a aflat în întreținerea persoanei la care face referire articolul 504 C.pr.pen., iar la dosarul cauzei nu există nicio dovadă din care să rezulte că moștenitorul Popară Oprea s-a aflat în întreținerea reclamantului Popară Marin.

Moștenitorul Popară Oprea nu are calitate procesuală activă - în ceea ce privește acordarea daunelor morale.

În condițiile în care instanțele de judecată apreciază că moștenitorul Popară Oprea poate continua acțiunea ascendentului său, nu există temei juridic pentru obligarea Statului Român la daune morale.

Se consideră că, quantumul daunelor morale acordat de către instanța de apel este calculat în mod nelegal.

Nelegalitatea deciziei instanței de apel în rejudecare constă în faptul că aprecierea asupra traumelor psihice la care a fost expus reclamantul este făcută la valoarea monedei la momentul pronunțării deciziei deși, în mod legal evaluarea suferinței trebuia apreciată în funcție de evoluția monedei naționale în perioada anilor 2001 - 2004 (perioada arestării preventive).

Se susține că obligarea Statului Român prin Ministerul Finanțelor Publice la plata sumei de 33.500 Ron reprezentând despăgubiri materiale este nelegală.

Analizând recursurile declarate de reclamant, de pârâțul Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice și de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Craiova, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că acestea nu pot fi primite pentru considerentele ce succed:

Dispozițiile art.304 pct.9 Cod de procedură civilă prevăd că pentru a se dispune modificarea unei hotărâri aceasta trebuie să fi fost

dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii, sau să fie lipsit de temei legal.

Criticile recurentului reclamant Popară Oprea vizează greșita apreciere de către instanța de apel a cuantumului daunelor materiale și morale la care acesta este îndreptățit, critici ce nu pot atrage incidența acestui motiv de nelegalitate.

Criticile legale de stabilire a cuantumului acestor daune, regăsite în dispozițiile art.505 alin.(1) Cod procedură penală ce au constituit fundamentul cererii de chemare în judecată au în vedere durata privării de libertate, consecințele produse asupra persoanei ori asupra familiei celui privat de libertate, elemente de care instanța de apel a ținut seama.

Criticile recurenților legate de aprecierea subiectivă a judecătorului asupra întinderii despăgubirilor, îndeosebi a celor de natură morală, nu pot fi primite, întrucât, în lipsa unor criterii pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a acestor despăgubiri, trebuie recunoscută puterea de apreciere a judecătorului pe acest aspect.

Instanța de apel a interpretat în mod just dispozițiile legale incidente, statuând că arestarea nelegală a reclamantului a avut consecințe asupra acestuia, vătămându-i onoarea și demnitatea, criterii ce definesc persoana umană și care, analizate și evaluate obiectiv, constituie fundamentul daunelor solicitate. De altfel, Curtea Europeană a reținut constant că, în cazurile de violare a art.5 al Convenției, privind privarea nelegală de libertate, sunt întrunite cerințele de acordare a despăgubirilor bănești pentru prejudiciul produs victimei, material și moral, pe perioada detenției nelegale.

Recursurile pârâtului Statul Român și ale Ministerului Public privesc, pe de o parte, eronata apreciere de către instanța de judecată a calității procesuale active a reclamantului Popară Oprea de a continua acțiunea reclamantului Popară Marin care a decedat la data de 8 ianuarie 2009, iar pe de altă parte, greșita evaluare a cuantumului daunelor materiale și morale acordate de instanță.

Criticile acestor recurenți nu pot fi primite.

Instanța de apel a interpretat și aplicat în mod just dispozițiile art.506 Cod de procedură penală conform cărora acțiunea pentru repararea pagubei cauzate prin eroare judiciară poate fi primită de persoana îndreptățită potrivit art.504 Cod procedură penală, iar după moartea acestuia, poate fi continuată sau pornită de către persoanele care se aflau în întreținerea sa.

Așa cum a statuat și Curtea de Apel, pârâtul Popara Oprea are calitatea procesuală activă, din coroborarea tuturor probelor administrate rezultând că sunt întrunite condițiile de incidență art.506 Cod procedură penală, numitul Popara Oprea aflându-se în întreținerea fiului său Popara Marin (decedat), atât înainte de arestare, dar și ulterior, după achitarea și punerea sa în libertate.

Pentru aceste considerente, se vor respinge recursurile declarate împotriva deciziei civile și în baza art.312 Cod de procedură civilă va fi menținută decizia civilă ca legală.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursurile declarate de reclamantul Popara Oprea și pârâtul Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice prin DGFP Dolj și Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova împotriva deciziei civile nr.95 din 31 ianuarie 2010 a Curții de Apel Craiova, Secția I civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 25 noiembrie 2010.